

Til de taksigelser, der har lydt, vil jeg gerne føje en personlig tak til hr. Helge Adam Møller, for det er faktisk ham, der er forfatteren til det betækningsbidrag, som findes i den hidtil foreliggende tryksag, som udgør betænkningen – den er jo ikke kommet rigtigt på tryk endnu – og som fylder hele side 5. Så der har ligget et vist arbejde bag denne udformning, og det har hr. Helge Adam Møller gjort så godt, at vi fra CD har kunnet tilslutte os hvert ord, som han dér har skrevet.

Det viser for den interesserede, at der altså har været en vis modstand at overvinde. Det er imidlertid lykkedes, og vi kan derfor synges med i jubelkoret, og synger vi en andenstemme, giver vi ikke anledning til disharmoni.

Vi kan støtte begge de forslag, der her er til behandling.

Elisabeth Arnold (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, hr. Jørgen Estrup, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne gøre et par bemærkninger om dette lovforslag.

Der har været megen ros til de forskellige aktører i hele sagens forløb her, og der har også været ordførere, som har rost Folketinget selv og sagt, at det er vel nok godt, at vi har nået det her. Så jeg synes, jeg lige må sige, at det ville dog også have været pinligt, hvis vi skulle have ladet dette forslag oversomme endnu en sommer. For at vi har skullet fremsætte det for både tredje, fjerde og femte gang, begynder at blive en ubehagelig vandrehistorie, som Folketinget naturligvis ikke rigtig kan være bekendt.

Derfor synes jeg, det er godt, at Folketinget nu er trådt i karakter og har besluttet sig for, at nu skal denne sag afsluttes, og at vi skal være enige.

I den forbindelse vil jeg godt tilslutte mig det, som hr. Arne Melchior sagde til hr. Helge Adam Møller: at det er rart, at partier kan være så modne, at de kan forlade hidtidige skyttegrave og sige: O.k., nu bidrager vi til en fælles løsning.

Der har været problemer, og det vil vi ikke lægge skjul på, men vi synes, det her skal afsluttes på værdig vis. Og jeg synes, det har været rart at se, at partierne har bøjet sig mod hinanden, og jeg er personlig meget glad for, at alle partierne er kommet med i denne løsning, og jeg håber, at vi får glæde af den i de kommende år, hvis det skulle ske, at vi får brug for at belyse sager i en undersøgelse.

For Det Radikale Venstres vedkommende vil jeg sige, at vi er specielt glade for, at der er blevet enighed om åbenheden, og at man på det område, hvor der har været meget store uenigheder fra starten, er nået til en fælles holdning med hensyn til, hvordan åbenheden skal administreres, altså at dørene kan lukkes i visse tilfælde, når der skal tages særlige hensyn, men at der i øvrigt er åbenhed.

Og som flere andre har gjort, vil jeg også gerne rette en speciel tak til professor Nordskov Nielsen, som har været udvalget en uvurderlig støtte i de mange forskellige faser af processen.

Så der er også støtte fra Det Radikale Venstre til disse forslag.

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten er godt tilfreds med det resultat, som her er opnået. For os har spørgsmålet om åbne døre været et helt afgørende spørgsmål, og det har så fundet sin løsning her i den sidste fase, så vi stemmer med glæde for resultatet.

Kim Behnke (FP):

Ved alle tre førstebehandlinger af lovforslaget har vi fra Fremskridtspartiets side givet udtryk for, at for os er førsteprioriteten, at det her bliver vedtaget i enighed – eller så tæt på enighed, som vi nu kan komme i Folketinget – og det ser ud til at blive tilfældet, idet det er et enigt Folketing, der indstiller det her til vedtagelse.

Og hvorfor så det? Jo, hvis den her lov skal have nogen virkning, skal den være vedtaget i enighed, når den kommer til anvendelse, for hvis den kun har et snævert flertal bag sig, kan et folketingsvalg jo ændre på sammensætningen, sådan at den aldrig kommer til at virke. Det kan jo blive sådan, at et flertal siger: Vi har godt nok den her lov, men den vil vi ikke bruge. Vi vælger en anden fremgangsmåde, for de, der måtte være kommet i klemme, er nogle, som vi ikke ønsker skal igennem den her undersøgelsesform.

Jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech, som siger, at man må da håbe, at vi aldrig kommer til at bruge den her lov, men en simpel bakspejlsbetragtning på bare de sidste 10 år i dansk politik viser os jo, at vi nok kommer til at bruge den her lov på et eller andet tidspunkt. Men det er da rigtigt, at vi bør håbe på, at det er en af de love, der ikke bliver anvendt alt for meget.

Så havde vi et andet ønske, nemlig ønsket om, at der ville blive mest mulig åbenhed om,